

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kaheksas koda)

22. november 2012 *

ELTL artikkel 157 — Direktiiv 79/7/EMÜ — Direktiiv 97/81/EÜ — Osalist tööaega käsitlev raamkokkulepe — Direktiiv 2006/54/EÜ — Sissemaksetel põhinev vanaduspension — Mees- ja naistöötajate võrdne kohtlemine — Kaudne sooline diskrimineerimine

Kohtuasjas C-385/11,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Juzgado de lo Social de Barcelona (Hispaania) 4. juuli 2011. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 19. juulil 2011, menetluses

Isabel Elbal Moreno

versus

Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS),

Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS),

EUROOPA KOHUS (kaheksas koda),

koosseisus: kohtunik C. Toader kaheksanda koja presidendi ülesannetes, kohtunikud A. Prechal (ettekandja) ja E. Jarašiūnas,

kohtujurist: E. Sharpston,

kohtusekretär: vanemametnik M. Ferreira,

arvestades kirjalikus menetluses ja 27. septembri 2012. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke seisukohti, mille esitasid:

- Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), esindaja: F. de Miguel Pajuelo, keda abistasid *abogado* A. Álvarez Moreno ja *abogado* J. Ignacio del Valle de Joz,
- Hispaania valitsus, esindajad: S. Centeno Huerta ja S. Martínez-Lage Sobredo,
- Belgia valitsus, esindajad: L. Van den Broeck ja M. Jacobs,
- Euroopa Komisjon, esindajad: G. Valero Jordana ja M. van Beek,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb seda, kuidas tõlgendada nõukogu 7. aprilli 1998. aasta direktiiviga 98/23/EÜ (EÜT L 131, lk 10; ELT eriväljaanne 05/03, lk 278) muudetud nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiivile 97/81/EÜ Euroopa Tööandjate Föderatsiooni, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni poolt sõlmitud osalist tööaega käsitleva raamkokkuleppe kohta (EÜT 1998, L 14, lk 9; ELT eriväljaanne 05/03, lk 267) lisatud 6. juuni 1997. aasta osalist tööaega käsitleva raamkokkuleppe (edaspidi „raamkokkulepe”) klauslit 4 ning ELTL artiklit 157 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiivi 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes (ELT L 204, lk 23) artiklit 4 ning nõukogu 19. detsembri 1978. aasta direktiivi 79/7/EMÜ meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte järkjärgulise rakendamise kohta sotsiaalkindlustuse valdkonnas (EÜT L 6, lk 24; ELT eriväljaanne 05/01, lk 215) artiklit 4.
- 2 Eelotsusetaotlus on esitatud I. Elbal Moreno ning Instituto Nacional de la Seguridad Sociali (riiklik sotsiaalkindlustusamet, edaspidi „INSS”) ja Tesorería General de la Seguridad Sociali (üldine sotsiaalkindlustusfond, edaspidi „TGSS”) vahelises kohtuvaidluses vanaduspensioni saamise õiguse üle.

Õiguslik raamistik

Liidu õigusnormid

- 3 Direktiivi 79/7 artikkel 1 sätestab:

„Käesoleva direktiivi eesmärk on sotsiaalkindlustuse valdkonnas meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte (edaspidi „võrdse kohtlemise põhimõte”) järkjärguline rakendamine artiklis 3 ettenähtud sotsiaalkindlustuse ja muu sotsiaalkaitse valdkondades.”

- 4 Direktiivi 79/7 artikli 3 lõike 1 punktis a on sätestatud järgmist:

„Käesolevat direktiivi kohaldatakse:

- a) riiklike sotsiaalkindlustusskeemide suhtes, mis pakuvad kaitset järgmistel juhtudel:

[...]

— vanadus,

[...]”.

- 5 Direktiivi 79/7 artikli 4 lõige 1 sätestab:

„Võrdse kohtlemise põhimõtte tähendab, et puudub igasugune otsene või kaudne sooline diskrimineerimine, eriti seoses perekonnaseisuga, ning eelkõige siis, kui kõne all on:

- skeemide ulatus ja neile ligipääsu tingimused,
- sissemakse kohustus ja sissemaksete arvutamine,

— hüvitiste arvutamine, sealhulgas abikaasa ja ülalpeetavate puhul suurendatava hüvitise arvutamine, ning hüvitise saamise õiguse kestuse ja säilitamise tingimused.”

6 Raamkokkuleppe klauslis 4 „Mittediskrimineerimise põhimõte” on ette nähtud järgmist:

„1. Osalise tööajaga töötajate suhtes ei või ainult osalise tööaja tõttu rakendada vähem soodsamaid töötingimusi, kui on võrreldavatel täistööajaga töötajatel, kui erinevat kohtlemist ei õigusta objektiivsed põhjused.

[...]”

7 Direktiivi 2006/54 artiklis 1 „Eesmärk” on sätestatud järgmist:

„Käesoleva direktiivi eesmärk on tagada meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamine tööhõive ja elukutse küsimustes.

Selleks sisaldab käesolev direktiiv sätteid võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamiseks järgmistes valdkondades:

[...]

- b) töötingimused, sealhulgas töötasu;
- c) kutsealased sotsiaalkindlustusskeemid.

[...]”

Hispaania õigusnormid

8 Eelotsusetaotlusest nähtuvalt on põhikohtuasjas kohaldatavad järgmised kuninga 20. juuni 1994. aasta seadusandliku dekreediga nr 1/94 heaks kiidetud üldise sotsiaalkindlustusseaduse (ley general de seguridad social, BOE nr 154, 29.6.1994, lk 20658, edaspidi „LGSS”) sätted:

„Artikkel 160.

Mõiste

Rahaline hüvitis, mida makstakse sissemaksetel põhinevaks vanaduspensioniks, on igal pensionisaajal ainult üks ja selle moodustab eluaegne pension, mida tal on määratud vanuses õigus saada õigusnormides kindlaksmääratud tingimustel, summas ja meetodil, kui ta lõpetab või on lõpetanud töötamise.

Artikkel 161.

Pensionisaajad

1. Sissemaksetel põhinevat vanaduspension on õigus saada sellesse üldsüsteemi kuuluvatel isikutel, kes täidavad lisaks artikli 124 lõikes 1 sätestatud üldtingimustele järgmisi tingimusi:

- a) on vähemalt 65 aasta vanused;
- b) on täitnud vähemalt 15 aastat kestnud sissemakseperioodi [...].

Artikkel 162.

Vanaduspensioni baassumma

1. Sissemaksetel põhineva vanaduspensioni baassumma on jagatis, mis saadakse pensioniõiguse tekkimisele eelnenud kuule vahetult eelneva 180 kuu jooksul asjaomase isiku tehtud sissemaksete summa jagamisel 210-ga [...].

Lisasäte 7. Osalise tööajaga palgatud töötajate suhtes kohaldatavad õigusnormid

1. Osalise tööaja töölepingutega tagatud sotsiaalkaitset reguleerivad osalise tööajaga töötaja täistööajaga töötajaga samastamise põhimõte ja konkreetselt järgmised eeskirjad:

1) Kindlustusmaksed

a) Sotsiaalkindlustuse sissemakseid ja koos sotsiaalkindlustuse sissemaksetega tehtavaid makseid tasutakse alati kuupõhiselt ning nende baasi moodustavad vastavalt tööajale tegelikult saadud tasud, nii tavapärased kui ka lisatasud.

b) Selliselt kindlaksmääratud sissemaksebaas ei või olla väiksem õigusnormides ettenähtud summadest.

c) Ületundide eest tasutakse sotsiaalkindlustust samadel alustel ja samal määral kui tavapärase tööaja eest.

2) Sissemakseperioodid

a) Vanaduspensioni, invaliidsuspensioni, surma korral makstava hüvitise ja toitjakaotuspensioni, ajutise töövõimetuse hüvitise, rasedus- ja sünnitushüvitiste ning isadushüvitiste saamise õiguse tekkimiseks vajalike sissemakseperioodide tõendamiseks arvestatakse ainult vastavalt töötatud tundidele, nii tavapärastele kui ka ületundidele, tehtud sissemakseid, arvutades välja töötundidele vastava teoreetiliste sissemaksepäevade arvu. Selleks jagatakse tegelike töötundide arv viiega, mis vastab aastas 1826 tunni arvestuses ühele päevale (5 tundi).

b) Vanaduspensioni ja invaliidsuspensioni saamise õiguse määramiseks kohaldatakse selle eeskirja punkti a kohaselt saadud sissemakseperioodi teoreetiliste päevade arvule korduskoefitsienti 1,5, mille tulemusel saab päevade arvu, mida loetakse tõendatuks minimaalse sissemakseperioodi kindlaksmääramiseks. Mingil juhul ei või arvesse võtta suuremat sissemakseperioodi päevade arvu, kui oleks täistööajaga töötamise puhul saadav arv.

3) Seaduses sätestatud põhisummad

a) Seaduses ettenähtud vanaduspensioni ja invaliidsuspensioni põhisumma arvutatakse välja vastavalt üldreeglile [...].”

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

- 9 Põhikohtuasia hageja esitas 8. oktoobril 2009, kui ta oli 66-aastane, INSS-le taotluse vanaduspensioni saamiseks. Enne seda oli ta 18 aastat töötanud ainult korteriühistu koristajana osalise tööajaga 4 tundi nädalas ehk 10% Hispaanias kehtivast seaduslikust tööajast, mis on 40 tundi nädalas.

- 10 Vanaduspensioni andmisest keelduti 13. oktoobri 2009. aasta otsusega põhjendusel, et ta ei ole täitnud 15-aastast minimaalset sissemakseperioodi, mis on vastavalt LGSS artikli 161 lõike 1 punktile b nõutav selleks, et saada õigus vanaduspensionile.
- 11 Põhikohtuasja hageja 30. novembril 2009 esitatud kaebuse jättis INSS 9. detsembri 2009. aasta otsusega rahuldamata. Põhikohtuasja hagejalt nõuti vähemalt 4931 päeva kestnud sissemakseperioodi tõendamist, kuid kõnealuses otsuses tunnustati tema puhul arvesse võetava sissemakseperioodina 1362 päeva, mis jagunesid järgmiselt:
- 41 päeva: ajavahemikul 24.10.1960–3.12.1960, täistööajaga.
 - 336 päeva: samastatuna, kolme sünnituse tõttu (3×112).
 - 656 päeva: ajavahemikul 1.11.1991–30.10.2009, ehk 6564 päeva kestnud periood, mis võetakse osalise tööaja tõttu arvesse 10% ulatuses.
 - 329 päeva: samastatuna, LGSS lisasättes 7 kehtestatud korrigeerimisteguri (1,5) tulemusel.
- 12 Põhikohtuasja hageja esitas pärast oma kaebuse rahuldamata jätmist Juzgado de lo Social de Barcelonale hagi, milles ta väitis, et LGSS lisasäte 7, mille alusel keelduti talle pensioni määramisest, toob kaasa võrdsuse põhimõtte rikkumise. Nimelt nõuab see säte osalise tööajaga töötajatelt täistööajaga töötajatest pikemat sissemakseperioodi – isegi kui võtta arvesse korrigeerimistegurit, milleks on kordaja 1,5 –, et saada pensioni, mis on niigi proportsionaalselt väiksem. Veel väitis põhikohtuasja hageja, et see säte toob kaasa kaudse diskrimineerimise, sest statistikaandmete põhjal on vaieldamatu, et seda liiki töölepingute põhilised kasutajad on naistöötajad (ligikaudu 80%).
- 13 Lisasätte 7 kohta selgitab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et selle sätte aluseks on põhimõte, et nõutava sissemakseperioodi kindlaksmääramisel võetakse arvesse ainult tegelikku tööaega, aga pehmendatuna kahe korrigeerimisreegliga, et osalise tööajaga töötajatel oleks hõlpsam saada sotsiaalkindlustust.
- 14 Niisiis on esiteks määratletud mõiste „teoreetiline kindlustuspäev”, mis on samaväärne viietunnise tegeliku tööajaga päevas või 1826 tunniga aastas. Tehtud sissemakseid arvestatakse vastavalt töötundidele, arvutades seejuures välja nende ekvivalendi teoreetilistes kindlustuspäevades.
- 15 Teiseks kehtestatakse vanadus- ja invaliidsuspensioni õiguse saamiseks spetsiaalne korrigeerimisreegel, mis näeb ette kordaja 1,5 kohaldamise teoreetilistele kindlustuspäevadele. Niimoodi suurendatakse kindlustuspäevade arvu, mis hõlbustab kindlustuskaitse saamist.
- 16 Kuid eelotsusetaotluse esitanud kohus lisab, et kuna LGSS lisasäte 7 võtab arvesse üksnes töötunde, mitte sissemakseperioodi ehk tööpäevi, viib see lõppkokkuvõttes selleni, et *pro rata temporis* põhimõtet kohaldatakse topelt, ehkki korrigeerituna. Nimelt eeldab see säte proportsionaalselt pikemat sissemakseperioodi, et tekiks õigus vanaduspensionile, mille baassumma on osalise tööaja tõttu samuti proportsionaalselt väiksem. Järelikult nõutakse osalise tööajaga töötajatelt sissemaksete osas pikemat kvalifikatsiooniperioodi (pöördvõrdeliselt tema tööaja lühenemisega), et saada õigus pensionile, mille summa on osalise tööaja tõttu juba niigi otseselt ja proportsionaalselt väiksem.
- 17 Eelotsusetaotluse esitanud kohus täpsustab, et põhikohtuasja hageja puhul tähendab LGSS lisasätte 7 kohaldamine seda, et sissemaksete tegemine 18 aasta jooksul 10% tööajaga päevas võrduv vanaduspensioni saamiseks nõutava sissemakseperioodi arvutamisel vähem kui kolmeaastase sissemakseperioodiga. Järelikult peaks põhikohtuasja hageja töötama neljatunnilise osalise nädalatööajaga töölepingu korral 100 aastat, et täita minimaalne 15-aastane kvalifikatsiooniperiood, mis võimaldaks tal saada vanaduspensioni 112,93 eurot kuus.

18 Neil asjaoludel otsustas Juzgado de lo Social de Barcelona menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

- „1. Kas sissemaksetel põhinev vanaduspension, nagu on ette nähtud Hispaania sotsiaalkindlustussüsteemis, mis põhineb töötaja poolt ja tema jaoks kogu tööelu jooksul tehtud sissemaksetel, kuulub direktiivi 97/81 klauslis 4 sätestatud diskrimineerimiskeelus silmas peetud mõiste „töötingimus” alla?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav ja leitakse, et selline vanaduspension nagu Hispaania sotsiaalkindlustussüsteemis ette nähtud sissemaksetel põhinev vanaduspension kuulub direktiivi 97/81 klauslis 4 osutatud „töötingimuse” mõiste alla, kas siis tuleb kõnealuses klauslis käsitletud diskrimineerimiskeeldu tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklik õigusnorm, mis – *pro rata temporis* põhimõtte topeltkohaldamise tagajärjel – nõuab osalise tööajaga töötajatelt võrreldes täistööajaga töötajatega selleks, et saada sissemaksetel põhinevat vanaduspensioni nende tööaja osalisusega proportsionaalselt väiksemas summas, proportsionaalselt pikemat sissemakseperioodi?
3. Eelmistele küsimustele täiendava küsimusena: kas sellist regulatsiooni nagu Hispaania sotsiaalkindlustuse sissemaksete, vanaduspensioni saamise ja arvutamise süsteemi (LGSS lisasättes 7) osalise tööajaga töötajate puhul võib käsitada ühena „tasustamise aspektidest ja tingimustest”, mille suhtes kehtib direktiivi 2006/54 artiklis 4 ja [ELTL] artiklis 157 [...] sätestatud diskrimineerimiskeeld?
4. Eelmistele küsimustele alternatiivse küsimusena, juhul kui Hispaania vanaduspensioni ei käsitata „töötingimuse” ega „tasuna”: kas otsese või kaudse soolise diskrimineerimise keeldu, mis on ette nähtud direktiivi 79/7 artiklis 4, tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklik õigusnorm, mis – *pro rata temporis* põhimõtte topeltkohaldamise tagajärjel – nõuab osalise tööajaga töötajatelt (enamjaolt naised) võrreldes täistööajaga töötajatega selleks, et saada sissemaksetel põhinevat vanaduspensioni, mis on nende tööaja osalisusega proportsionaalselt väiksemas summas, proportsionaalselt pikemat sissemakseperioodi?”

Eelotsuse küsimused

Sissejuhatavad märkused

- 19 Oma küsimustega tõstatab eelotsusetaotluse esitanud kohus eelnevat lahendamist nõudva küsimuse, kas niisugune pension nagu põhikohtuasjas kõne all olev kuulub raamkokkuleppe klausli 4, ELTL artikli 157 ning direktiivi 2006/54 artikli 4 ja/või direktiivi 79/7 artikli 4 kohaldamisalasse.
- 20 Sellega seoses olgu meenutatud, et ELTL artikli 157 lõike 2 mõttes „tasu” alla kuuluvad need pensionid, mille aluseks on töötajat ja tööandjat ühendav töösuhe, kuid mitte need, mille aluseks on riiklik skeem, mille rahastamises on osalenud töötajad, tööandjad või teatud juhtudel ametiasutused, kuid mis sõltuvad rohkem sotsiaalpoliitilistest kaalutlustest kui töösuhtest (10. juuni 2010. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-395/08 ja C-396/08: Bruno jt, EKL 2010, lk I-5119, punkt 41 ja seal viidatud kohtupraktika). Niisiis ei saa selle mõistega hõlmata sotsiaalkindlustusskeeme või sotsiaalkindlustushüvitisi (nagu vanaduspensionid), mida reguleerib otse seadus ja mille puhul on välistatud ettevõtte- või kutsealasised kokkulepped ning mida tuleb kohaldada üldiselt määratletud töötajate kategooriatele (vt 29. novembri 2001. aasta otsus kohtuasjas C-366/99: Griesmar, EKL 2001, lk I-9383, punkt 27 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 21 Samamoodi kuuluvad raamkokkuleppe klausli 4 lõike 1 mõttes „töötingimuste” alla pensionid, mille aluseks on töötajat ja tööandjat ühendav töösuhe, kuid mitte pensionid, mis põhinevad riiklikul sotsiaalkindlustusel ja sõltuvad rohkem sotsiaalsetest kaalutlustest kui töösuhetest (vt eespool viidatud kohtuotsus Bruno jt, punkt 42).
- 22 Niisugune pension nagu põhikohtuasjas kõne all olev, mis on Hispaania valitsuse sõnul kõige üldisem Hispaania õigusega reguleeritud pension, näib käesoleva otsuse punktides 20 ja 21 viidatud kohtupraktika mõttes sõltuvat rohkem sotsiaalsetest kaalutlustest kui töötajat ja tööandjat ühendavast töösuhetest, mistõttu ELTL artikkel 157 ja raamkokkuleppe klausel 4 sellele ei kohaldu.
- 23 Sotsiaalpoliitilised, riigikorralduslikud või eetilised kaalutlused või isegi eelarvekaalutlused, mida siseriiklik seadusandja arvestas või võis arvestada skeemi kehtestamisel, ei saa prevaleerida, kui pension puudutab vaid ühte erilist töötajate kategooriat ja sõltub otseselt töötatud ajast ning kui pensionisumma arvutatakse viimase palga alusel (vt eespool viidatud kohtuotsus Bruno jt, punkt 47).
- 24 Esimene neist kolmest tingimusest ei tundu aga olevat täidetud, sest Euroopa Kohtule edastatud toimikus ei ole ühtegi tõendit selle kohta, et selline pension nagu põhikohtuasjas kõne all olev puudutaks vaid ühte erilist töötajate kategooriat.
- 25 Niisiis märkisid INSS, Hispaania ja Belgia valitsus ning Euroopa Komisjon õigesti, et ELTL artiklit 157 ning järelkult ka seda rakendava direktiivi 2006/54 artiklit 4 ja raamkokkuleppe klauslit 4 ei saa pidada kohaldatavaks niisugusele pensionile, nagu on kõne all põhikohtuasjas.
- 26 Niisugune pension võib aga kuuluda direktiivi 79/7 kohaldamisalasse, sest see pension on osa riiklikust skeemist, mis pakub kaitset direktiivi artikli 3 lõikes 1 loetletud juhtumi, s.o vanaduse puhul ja on selle puhul pakutava kaitsega otseselt ja tegelikult seotud (vt selle kohta 20. oktoobri 2011. aasta otsus kohtuasjas C-123/10: Brachner, EKL 2011, lk I-10003, punkt 40).
- 27 Neil asjaoludel tuleb vastata üksnes neljandale küsimusele.

Neljas küsimus

- 28 Oma neljanda küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas direktiivi 79/7 artiklit 4 tuleb tõlgendada nii, et sellega on niisugustel asjaoludel nagu põhikohtuasjas vastuolus liikmesriigi regulatsioon, mis nõuab osalise tööajaga töötajatelt, kellest enamik on naised, täistööajaga töötajatega võrreldes proportsionaalselt pikemat sissemakseperioodi selleks, et saada sissemaksetel põhinevat vanaduspensioni, mille summat on vastavalt nende tööajale proportsionaalselt vähendatud.
- 29 Sellega seoses olgu meenutatud, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt on direktiivi 79/7 artikli 4 mõttes kaudse diskrimineerimisega tegemist sellise siseriikliku meetme kohaldamise puhul, mis on küll sõnastatud neutraalselt, kuid seab reaalselt ebasoodsasse olukorda palju suuremal hulgal naisi kui mehi (vt eelkõige eespool viidatud kohtuotsus Brachner, punkt 56).
- 30 Esiteks nähtub eelotsusetaotlusest, eelkõige käesoleva otsuse punktis 17 toodud eelotsusetaotluse esitanud kohtu selgitustest, et niisugune regulatsioon nagu põhikohtuasjas kõne all olev seab ebasoodsasse olukorda sellised osalise tööajaga töötajad nagu põhikohtuasja hageja, kes on osalise tööajaga töötanud pika aja jooksul, sest vanaduspensioni saamiseks vajaliku sissemakseperioodi arvutamise meetodiga välistab see regulatsioon praktikas nende töötajate puhul igasuguse võimaluse vanaduspensioni saada.
- 31 Teiseks tõdeb eelotsusetaotluse esitanud kohus ka ise, et statistikaandmetega on tõendatud, et niisugune regulatsioon nagu põhikohtuasjas kõne all olev mõjutab naisi oluliselt rohkem kui mehi, sest Hispaanias on vähemalt 80% osalise tööajaga töötajatest naised.

- 32 Sellest järeldub, et niisugune regulatsioon on direktiivi 79/7 artikli 4 lõikega 1 vastuolus, välja arvatud kui seda õigustavad objektiivsed asjaolud, millel ei ole mingit seost soolise diskrimineerimisega. See on nii juhul, kui valitud vahendid teenivad selle liikmesriigi sotsiaalpoliitika õiguspärasest eesmärgi, kelle õigusnormidega on tegemist, ja kui need vahendid on nimetatud eesmärgi saavutamiseks sobivad ja vajalikud (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Brachner, punkt 70).
- 33 INSS ja Hispaania valitsus väidavad, et kohustus läbida teatud perioodid enne teatud hüvitistele õiguse saamist väljendab siseriikliku seadusandja taotletud üldist sotsiaalpoliitika eesmärki, sest sissemaksetel põhinevas sotsiaalkindlustussüsteemis on see kohustus oluline muu hulgas süsteemi finantstasakaalu tagamiseks.
- 34 Selle kohta olgu märgitud, et eelotsusetaotlusest nähtuvalt on asjassepuutuvad osalise tööajaga töötajad tasunud sissemakseid eelkõige pensionisüsteemi rahastamiseks. Vaieldamatu on ka see, et kui nad pensioni saavad, vähendatakse selle summat proportsionaalselt töötatud ajaga ja tasutud sissemaksetega.
- 35 Belgia valitsus ja komisjon märgivad õigesti, et Euroopa Kohtule edastatud toimikus sisalduvate tõendite põhjal ei ole võimalik järeldada, et niisugustel asjaoludel oleks põhikohtuasja hageja selliste osalise tööajaga töötajate vanaduspensioni saamise võimaluse välistamine meede, mis on tööpoolest vajalik saavutamaks sissemaksetel põhineva sotsiaalkindlustussüsteemi kaitsmise eesmärki, millele viitavad INSS ja Hispaania valitsus, ning et seda eesmärki ei saaks saavutada ühegi muu meetmega, mis oleks nende töötajate suhtes vähem piirav.
- 36 Seda tõlgendust ei mõjuta INSS ja Hispaania valitsuse argument, et käesoleva otsuse punktides 14 ja 15 viidatud kahe korrigeerimismeetme eesmärk on hõlbustada osalise tööajaga töötajatel vanaduspensioni saamist. Need kaks korrigeerimismeedet ei tundu põhikohtuasja hageja selliste osalise tööajaga töötajate olukorrale mingit positiivset mõju avaldavat.
- 37 Seoses sellega, et Hispaania valitsus viitab 16. juuli 2009. aasta otsusele kohtuasjas C-537/07: Gómez-Limón Sánchez-Camacho (EKL 2009, lk I-6525), piisab tõdemisest, et nagu komisjon õigesti märkis, käsitleb see kohtuotsus selle punktist 60 nähtuvalt direktiivi 79/7 puhul peamiselt küsimust, kuidas tõlgendada direktiivi artikli 7 lõike 1 punkti b, mille kohaselt on liikmesriikidel õigus arvata direktiivi reguleerimisalast välja õiguste omandamine sotsiaalkindlustuse hüvitiste saamiseks perioodide eest, mil töö oli laste kasvatamise tõttu katkestatud. Eelotsusetaotlusest ei nähtu, et see säte oleks põhikohtuasjas kohaldatav.
- 38 Järelikult peab neljandale küsimusele vastama, et direktiivi 79/7 artiklit 4 tuleb tõlgendada nii, et sellega on niisugustel asjaoludel nagu põhikohtuasjas vastuolus liikmesriigi regulatsioon, mis nõuab osalise tööajaga töötajatelt, kellest enamik on naised, täistööajaga töötajatega võrreldes proportsionaalselt pikemat sissemakseperioodi selleks, et saada sissemaksetel põhinevat vanaduspensioni, mille summat on vastavalt nende tööajale proportsionaalselt vähendatud.

Kohtukulud

- 39 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kaheksas koda) otsustab:

Nõukogu 19. detsembri 1978. aasta direktiivi 79/7/EMÜ meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte järkjärgulise rakendamise kohta sotsiaalkindlustuse valdkonnas artiklit 4 tuleb tõlgendada nii, et sellega on niisugustel asjaoludel nagu põhikohtuasjas vastuolus liikmesriigi

regulatsioon, mis nõuab osalise tööajaga töötajatelt, kellest enamik on naised, täistööajaga töötajatega võrreldes proportsionaalselt pikemat sissemakseperioodi selleks, et saada sissemaksetel põhinevat vanaduspensionit, mille summat on vastavalt nende tööajale proportsionaalselt vähendatud.

Allkirjad